

[Gert Petersen]

ord, modsat »anmoder« – »man opfordrer de berørte medlemsstater til at koordinere deres indsats ved at bruge den militære stabskomité's mekanismer i passende omfang«.

»I passende omfang« betyder i FN-kode-sprog, at de selv afgør hvor meget. Hvor meget vil f.eks. USA, og hvor meget vil fru Thatcher bruge FN's stabskomité? Det afgør de selv. Og det vil sige, at der ikke er tale om en FN-tilrettelagt operation. Man skal lade være med at bilde folk det ind, for det er ikke tilfældet. Det er tale om, som jeg sagde, at FN får en finger med i spillet. Andet og mere ligger der ikke i det, sådan som hele operationen er tilrettelagt.

Og så endnu en bemærkning: Vil det virkelig sige, at man nu vil anklage Sverige, som jeg egentlig mener har været utrolig imødekommende i årenes løb over for De Forenede Nationer, for at optræde forræderisk over for FN? Sverige har vitterlig deltaget i en lang, lang række FN-operationer. Sverige har aldrig sagt nej, når det er blevet bedt om at sende FN-assig-nerede styrker til Congo, eller hvorhen i verden det måtte være.

Sverige har meddelt, at det ikke sender et krigsskib, fordi det savner en udtrykkelig anmodning eller opfordring fra FN. Hvis den foreligger, så vil Sverige sende et krigsskib.

Det er den svenske regerings standpunkt. Det er også mit standpunkt for Danmarks vedkommende.

**Formanden:**

Hr. Kofod-Svendsen for en af de sidste korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

**Kofod-Svendsen (KRF):**

Jeg synes, det var rart at blive klar over, hvad der i grunden er hr. Gert Petersens motiv til at bortforklare det, at FN har stillet sig bag Kuwait, det enestående, at FN her optræder i enighed, og at de forskellige stater i Sikkerhedsrådet har bakket op om den anmodning, der er kommet. Der foreligger den opfordring, som hr. Gert Petersen nu ikke kan komme uden om, det står både i pkt. 3 og 4. Hvad er i grunden motivet til at bortforklare denne enighed i FN?

**Erik B. Smith (S):**

Jeg er sikker på, at ikke mange i folketingssaa-

len finder, at det er en let beslutning at sende et dansk orlogsskib med 100 mand ned til Den Persiske Golf for at deltage i blokaden af Irak.

Sikkerhedsrådets resolution 665 er enestående i FN's historie, samtidig med at den giver en chance for, at vi gennem en effektiv blokade undgår en forfærdelig krig i området. At Danmark i denne situation skal være med, er jeg ikke i tvivl om, men måden, hvorpå vi deltager, finder jeg er forkert.

Det havde været mit håb, at Danmark i FN havde stillet forslag om og fået tilslutning til, at denne FN-aktion blev ledet af FN og ikke af USA, Den Vesteuropæiske Union og de mange enkeltlande, der nu deltager. En FN-ledet aktion giver efter min opfattelse den bedste sikkerhed for, at alle fredsmuligheder efterprøves, og samtidig får De Forenede Nationer den rolle som fredsbevarende faktor, som især små lande sukker efter.

Nu er det ikke sådan, vel nok især fordi USA ikke vil afgive kommandoen over egne flådeenheder, og det får for mig den konsekvens, at jeg finder, at Danmark på en anden måde end ved at sende et krigsskib skal støtte De Forenede Nationer.

Jeg finder, at Danmarks plads i dette billede må være på det humanitære område. Lad os støtte de titusindvis af flygtninge, der strømmer ind i Jordan. Lad os gøre et hospitalsskib klart, hvis det værst tænkelige skulle ske. Ja, lad os sammen drøfte, hvordan Danmark bedst muligt og i samarbejde med andre lande kan afhjælpe de lidelser, der allerede er påført så mange; men lad os ikke sende et krigsskib ned til et område, hvor skibets tilstedeværelse i bedste fald er en symbolsk støtte til de amerikanske, engelske og franske flådeenheder.

I konsekvens heraf vil jeg ikke støtte regeringens beslutningsforslag. Jeg finder, at Danmark kan reagere på en anden og bedre måde end ved at sende et krigsskib til Mellemøsten, og jeg agter i modsætning til resten af den socialdemokratiske folketingsgruppe at stemme imod forslaget ved andenbehandlingen.

**Knud Lind (FP):**

Inden hele Folketinget går grassat i denne sag, hvor man i den senere tid bag hver eneste sætning fra udenrigsministeren i pressen aner et »Gud bevare Danmark«, så mener jeg, at Folketinget bør tale med klart sprog, når man